

20000 de euro pentru a supraviețui la Hlinaia

Mărturiile lui Alexandru Coliban, fost deținut în Penitenciarul nr. 1 de la Hlinaia

Alexandru Coliban, 23 de ani, a fost condamnat la 2,6 ani de închisoare de către regimul criminal din stânga Nistrului. Joi, 27 iunie, la ora 17, Alexandru a fost chemat la un control ordinar. Gardianul i-a spus că are zece minute pentru a-și strânge lucrurile și să plece. „Eram șocat în acea clipă, m-am bucurat enorm”.

Alexandru poate doar să presupună care a fost motivul ce l-a determinat pe Evgheni Șevciuk să semneze decretul privind „grațierea” sa. Contactat de JURNAL, Pavel Postică, avocatul asociației „Promo-Lex” care s-a ocupat de dosarul lui Alexandru Coliban, a opinat că decizia privind eliberarea acestuia a venit de la Kremlin.

„Dosarul de la CEDO a ajuns în atenția Moscovei. Alexandru Coliban a fost discriminat în raport cu Dmitri Gasanenko, cetățeanul ucrainean reținut în aceeași cauză, dar eliberat în scurt timp. La mijloc se mai poate afla și imaginea negativă a lui Evgheni Șevciuk și „Edinoia Rossia”, menționează Pavel Postică.

Cu două săptămâni înainte de a fi eliberat, administrația închisorii i-a spus lui Alexandru să scrie o cerere de grațiere. A fost o excepție, pentru că Alexandru scrisese deja o cerere de acest tip pe numele lui Evgheni Șevciuk, iar asemenea solicitări sunt permise doar o dată pe an.

Deși și-a recunoscut „vina” în fața anchetatorilor și judecătorilor regimului separatist, Alexandru știe că n-a comis nicio ilegalitate atunci când a distribuit pliante anti-Șevciuk în așa-numita campanie prezidențială din toamna lui

2011. „Sunt legile lor, statul nostru nu are un articol care m-ar condamna pentru ceea ce am făcut”, spune Alexandru.

Condițiile din celulă

Alexandru Coliban s-a aflat în detenție alături de alți 700 de pușcăriași din Penitenciarul nr. 1 de la Hlinaia timp de un an și optsprezece zile. A trăit în condiții spartane, spune tânărul, într-o continuă presiune psihologică. În celulă roiau „ploșnițe, gândaci și șobolani de două palme”. În penitenciar este un duș cu 12 cabine pentru toți cei 700 de deținuți. A slăbit cu 25 de kilograme. În fiecare dimineață, împreună cu toată baraca, 55 de persoane, era dus la apel, după ce se întorcea în celulă, lua ceaiul de dimineață. Apoi, împreună cu doi deținuți cu care comunica mai mult, făcea planuri ce să pregătească de ale gurii. Dacă nu aveau produsele lor, căutau la alți deținuți din penitenciar. La ora 17, urma încă un apel, după care iarăși baraca, cina, televizorul și culcarea. Bucatele preparate la ospătăria închisorii erau inconsumabile, aveau gust respingător și nicio valoare nutritivă. „Numai știu de ce ospătăria mai funcționa, pentru că nimeni nu mânca de la ei. Toți se alimentau din coletele primite de la familii. Aceste colete erau un bun comun”, spune Alexandru. Pentru privilegiul de a avea un telefon mobil a plătit bani buni.

Ignorat de administrația închisorii

Chiar dacă a stat două zile în carceră pentru că nu s-a trezit la timp, Alexandru spune că gardienii și administrația închisorii l-au ignorat tot acest timp din cauza că a fost „deținut politic”, iar „partea vătămată” a fost însuși Evgheni Șevciuk. Deținuții nu au însemnat motivului întemnițării. Pentru a avea „viață ușoară”, părinții lui Alexandru transferau sistematic bani în conturile bancare ale unor deținuți cu statut privilegiat. Timp de un an de detenție în asemenea conturi au fost transferați 6000 de euro. Pentru ca Alexandru să supraviețuiască în închisoare, părinții săi au luat credite și s-au împrumutat cu bani de la rude. În total,

au cheltuit, spune Alexandru, 20 de mii de euro, bani pe care fostul deținut va încerca să-i restituie, după ce își va găsi un loc de muncă.

Interogatoriile lui Alexandru

Termenul de un an în închisoarea separatiștilor l-a marcat profund. Nu are încredere în nimeni, cu excepția familiei. Dacă cineva a încercat să comunice cu Alexandru, acest deținut a căutat un beneficiu. După interogatoriul KGB-ului transnistrean, Alexandru a trecut și prin interogatoriul pușcăriașilor. În mijlocul unui cerc format din 15–20 de pușcăriași, a răspuns la întrebări care au avut scopul să-l descoase, să-l plaseze într-o categorie de deținuți, conform unui „cod de legi” al pușcăriașilor. „A fost un flux de întrebări. Nu reușeam să răspund la o întrebare că urma imediat alta”. Pentru a nu fi marginalizat și pentru a supraviețui, tânărul a deprins limbajul pușcăriașilor, s-a acomodat cu legile lor. A vorbit doar o rusă argotică, acum îi este greu să se exprime în limba română.

Când a fost eliberat, colegii lui Alexandru de la Universitatea „Ion Creangă” își ridicau diplomele de licență. La toamnă, tânărul va relua studiile la Facultatea de Istorie și Etnografie.

Sursa: Jurnal.md